Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	4C/68/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5110208837
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2015:5110208837.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci navrhovateľa v rade 1/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, v rade 2/ O. P., rod. Q., nar. XX.X.XXXX, navrhovatelia v rade 1/ a 2/ bytom H. X. XXX, občania SR, zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. Jozefom Varmusom, advokátom, so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, proti odporcom v rade 1/ MUDr. O. I., rod. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom H. X. č. XXX, občan SR, v rade 2/ O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, občan SR, v rade 3/ O. S., rod. Detková, nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, občan SR, o určenie vlastníckeho práva, takto

r o z h o d o l :

Súd určuje, že nehnuteľnosti v kat. úz. H. X., a to parcely č. KN C XXXX/X záhrady o výmere XXXX m2 a KN C č. XXXX/X o výmere X m2 podľa geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XX, ktorý vyhotovil Geoservis Mihalda v Žiline, a ktorý bol úradne overený Správou katastra v H. J. S. 16.1.2007 pod č. 11/2007, ktoré sú totožné s parcelami KN E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX a KN E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX, patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov v rade 1/ O. P., nar. XX.XX.XXXX a navrhovateľky v rade 2/ O. P., rod. Q., nar. XX.X.XXXX.
Navrhovateľom v rade 1/ a 2/ sa nepriznáva náhrada trov konania voči odporkyni v rade 1/.
Odporcovia v rade 2/ a 3/ sú povinní solidárne nahradiť navrhovateľom v rade 1/ a 2/ trovy konania vo výške 1.221,44 € na účet právneho zástupcu navrhovateľov do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia sa návrhom doručeným súdu dňa 3.2.2010 domáhali súdneho rozhodnutia, ktorým by bolo určené, že nehnuteľnosti v katastrálnom území H. X., a to parcely KN-C č. XXXX/X - záhrady o výmere XXXX m2 a KN-C č. XXXX/X - záhrady o výmere 9 m2 podľa geometrického plánu č. 30604974-57/06, vyhotoveného: GEOSERVIS - MIHALDA v Žiline, a ktorý bol úradne overený Správou katastra v Kysuckom Novom Meste dňa 16.1.2007 pod č. 11/07, ktoré sú totožné s parcelou KN-E č. XXXX zapísanouj na LV č. XXXX a parcelou KN-E č. XXXX zapísanouj na LV č. XXXX, patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľky v rade 2/.

Navrhovatelia na odôvodnenie návrhu na začatie konania uviedli, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v kat. úz. H. X., a to parciel KN - C č. XXXX/X záhrady o výmere XXXX m2 a KN - C č. XXXX/X - záhrady o výmere 9 m2, ktoré sú totožné s parcelami: KN - E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX a KN - E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX. Na LV č. XXXX na parc. KN - E č. XXXX sú ako vlastníci zapísaní odporkyňa v rade 3/ v podiele 3/16 a odporkyňa v rade 1/ v podiele 13/16. Na LV č. XXXX na parc. KN - E č. XXXX sú ako vlastníci zapísaní odporca v rade 2/ v podiele 1 a odporkyňa v rade 1/ v podiele 3. Odporkyňa v 1/ rade ako väčšinová podielová spoluvlastníčka dobrovoľne uznala vlastnícke právo navrhovateľov k sporným pozemkom a podpísala aj vyjadrenie podľa § 63 Notárskeho poriadku, ktoré je potrebné k vydaniu osvedčenia notárom. Odporcovia v rade 2/ a 3/ odmietali dobrovoľne uznať vlastnícke právo navrhovateľov a podpísať predmetné vyjadrenie.

V dávnej minulosti, pred rokom 1933, boli vlastníkmi sporných pozemkov v miestnej časti zvanej „Na horách“ Z. E. a jeho manželka M. E., rod. X. titulom reálnej deľby a zámenných zmlúv podľa obyčajového práva, ktoré platilo na Slovensku do konca roku 1950. Dňa 23.2.1933 uzatvorili Z. E. a jeho manželka M. spoločne s právnym predchodcom navrhovateľov, I. P., zámennú zmluvu (handlovnú zmluvu), na základe ktorej sporné pozemky, ktoré sa v tom čase nazývali L. na E., nadobudol do vlastníctva právny predchodca navrhovateľov, I. P.. I. P. a jeho manželka M. P., rod. H., kúpno-predajnou zmluvou zo dňa 8.3.1941 Čd 1017/41 odpredali sporné pozemky Y. Q. a jeho manželke Z. Q., rod. P.. Y. Q. a jeho manželka Z. v roku 1961 ústnou zmluvou darovali tento pozemok svojmu synovi V. Q.. V. Q. v roku 1968 ústnou zmluvou daroval pozemky svojmu zaťovi a dcére, t.j. navrhovateľom v 1/ a 2/ rade. Právni predchodcovia navrhovateľov od roku 1933 užívali sporné pozemky ako vlastné a v ich užívaní ich nikto nerušil, a tak ich ako vlastné užívajú aj v súčasnosti.

Navrhovatelia v konaní pripojili nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil :

Z geometrického plánu č. 30604974-57/06 vyhotoveného: GEOSERVIS - MIHALDA dňa 13.12.2006 za účelom určenia vlastníckeho práva k pozemkom parc. č. XXXX/X a XXXX/X súd zistil, že parc. CKN XXXX/X o výmere 1944 m2, záhrady a parc. č. XXXX/X o výmere 9 m2, záhrady boli vytvorené z pozemkovo-knižných parciel, a to parcely č. XXXX vedenej v PKN vložke č. XX, XXX a parcely č. XXXX vedenej v PKN vložke č. XX, totožných s CKN parc. č. XXXX, XXXX a XXXX.

Z handlovnej zmluvy (č.l. 7) uzatvorenej dňa 23.2.1933 z jednej strany medzi I. P., obyvateľom obce X. a z druhej strany medzi Z. E. a jeho manželkou M., rod. X., súd zistil, že I. P. dal Z. E. a jeho manželke parcely vo I. K., v E., v E., dve parcely - role G., a Z. E. a jeho manželka M., rod. X. dali I. P. jednu parcelu na E., nad W.. Do úžitku stránky vstúpili hneď.

Z kúpno-predajnej zmluvy (č.l. 6) uzatvorenej v Čadci dňa 8.3.1941 z jednej strany medzi I. P. a manželkou M. P., rod. H. ako odpredávateľmi a z druhej strany Y. Q. a manželkou Z. Q., rod. P. ako kupiteľmi, súd zistil, že predmetom zmluvy boli okrem iného na mene I.r. odpredávateľa právnym titulom dedenia po Z. P., uznesením č. 1593/1917 PKN zapísané podiely v celosti, na ktoré odpredávajú v prírode jeden väčší orný záhon z dvoch kusov dovedna zoraný, menovaný na „E.“, vedľa záhona M. E. z jednej strany odhora a z druhej strany od dola vedľa záhona S. E. a spol. ležiaci, taktiež I.r. odpredávateľ I. P. celú svoju nemovitú čiastku v roli G. aj s urbárskym právom k tejto patriacich na 6 dielov, dľa pozemno-knižného zistenia s výhradou prípadného omylu ...Všetky nehnuteľnosti prevedené touto zmluvou boli odpredané za dohodnutú kúpnu cenu 18.000,- Kčs. V závere zmluvy je poznamenané, že „odpredávatelia večite uzavreli handel s Z. E. a jeho manželkou, podľa zmluvy písomne, zo dňa 23.2.33, uzavretej ohľadom 4 orných záhonov v roli G. , za ktoré dostali od Z. E. a manželky jeden väčší orný záhon na E. nad W., ktorý záhon sa teda tiež odpredáva kupiteľom s tým, že si môžu pozemno-knižný stav s Z. E. a manželkou usporiadať bez každého ďalšieho súhlasu odpredávateľov“.

Z prehlásenia I. K. zo dňa 15.1.2010 súd zistil, že menovaná prehlásila na svoju časť a svedomie, že veľký orný záhon na E. nad W. (parc. č. XXXX, XXXX) vlastnil I. P., vedľa ktorého mali aj K. dva orné záhony. Od I. P. odkúpil tento záhon Y. Q. s manželkou Z., rod. P. a tento záhon dlhé roky obhospodarovali. Súčasne s nimi tento záhon obhospodarovali aj ich syn V. s manželkou a svojimi deťmi až doteraz. I. K. má XX rokov a nikdy nevidela na tomto záhone hospodáriť iných ľudí ako Q..

Podľa potvrdenia Správy katastra v Kysuckom Novom Meste zo dňa 8.7.2009 PKN parcely č. XXXX, XXXX uvádzané v geometrickom pláne č. 30604974-57/06, pôvodne zapísané v pozemkovej knihe vo vložkách č. XX, XXX a XX, boli projektom ROEP podľa právnych vlastníckych vzťahov vpísané do LV č. XXXX a XXXX ako EKN parc. č. XXXX a XXXX a sú identické.

Z výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. H. X. súd zistil, že ako spoluvlastníci pozemku parc. č. XXXX o výmere 972 m2, orná pôda je vedený v spoluvlastníckom podiele 1 O. O., bytom V. č. XXX, nar. XX.XX.XXXX, titulom osvedčenia o dedičstve č. 7D 397/2007-70/09 a v spoluvlastníckom podiele 3 O. I., rod. Z., MUDr., nar. XX.X.XXXX titulom osvedčenia o dedičstve č. 30D 788/2008-76/09.

Z výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. H. X. súd zistil, že ako spoluvlastníci pozemku parc. č. XXXX o výmere 9 m2 orná pôda sú vedení v spoluvlastníckom podiele 3/16 O. S., rod. O. titulom osvedčenia o dedičstve

7D 397/2007-70/09 a v spoluvlastníckom podiele 13/16 MUDr. O. I., nar. XX.X.XXXX titulom osvedčenia o dedičstve č. 30D 788/2008-76/09 .

Odporca v rade 2/ sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.4.2010, v ktorom uviedol, že pokiaľ navrhovatelia svoje vlastnícke práva odvodzujú od handlovnej zmluvy z 23.2.1933 a kúpno-predajnej zmluvy z 8.3.1941, handlovná zmluva neobsahovala náležitosti také, aby mohla byť zapísaná do pozemkovej knihy, čo bolo podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva, nakoľko v zmluve nie je uvedený predmet zmluvy, a to označenie pozemkov podľa parcelných čísiel pozemkov, a teda nie je zrejmé, že sa skutočne malo jednať o pozemky parc. č. PKN XXXX a XXXX v kat. úz. H. X.. Odporca v rade 2/ poukázal na poznámku uvedenú v kúpnej zmluve zo dňa 8.3.1941, podľa ktorej si môžu odpredávatelia pozemno-knižný stav s Z. E. a manželkou usporiadať bez ďalšieho súhlasu odpredávateľov. Podľa názoru odporcu 2/ je z uvedenej formulácie zrejmé, že kupitelia Y. Q. a manželka Z. Q., rod. P. si boli vedomí, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva si musia usporiadať vlastnícky vzťah s Z. E. a musí byť vykonaný zápis do pozemkovej knihy. Pritom ani v tejto zmluve nie sú označené pozemky podľa parcelných čísel pozemkov, ktoré mali byť v roku 1933 predmetom handlovnej zmluvy. Y. Q. a manželka nemohli byť dobromyseľní v tom, že nadobúdajú do vlastníctva aj pozemky parc. č. PKN XXXX a XXXX, keďže tieto pozemky nie sú v zmluve uvedené a boli si vedomí toho, že vlastníctvo si musia usporiadať s pozemkovo-knižnými vlastníkmi Z. E. a manželkou. Vo výpise z katastra nehnuteľností - čiastočného výpisu z LV č. XXXX parc. č. XXXX je písomná zmienka zo dňa 10.11.1942 o darovaní podľa darovacej zmluvy danej v P. dňa 21. septembra 1942 uvedeného pozemku V. O..
Z podaného návrhu teda nie je vôbec zrejmé, ktoré pozemky označené podľa parcelných čísiel mal dostať do vlastníctva Z. E. a manželka, či ich skutočne vlastnil a či ich jeho právni nástupcovia zdedili, resp. mohli zdediť. Tieto skutočnosti navrhovateľ má preukázať podkladmi z pozemkovej knihy a katastra nehnuteľností. Ak totiž svoje vlastnícke práva odvodil od handlovnej (zámennej) zmluvy, mal by preukázať, že Z. E. a manželka sa stali vlastníkmi pozemkov, ktoré mali zámenou nadobudnúť od I. P., ktorá skutočnosť nie je v žiadnom zo založených podkladov uvedená. Preto nie sú ani splnené podmienky na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním.

Odporkyňa v rade 2/ sa vyjadrila k návrhu na začatie konania podaním doručeným súdu dňa 14.4.2010, v ktorom uviedla identické tvrdenia ako odporca v rade 1/.

Z osvedčenia o dedičstve 7D 397/2007-56 zo dňa 4.12.2008 vydaného notárom JUDr. Y. H. ako súdnym komisárom súd zistil, že v dedičskej veci po poručiteľovi menom V. O. je vedená na LV č. XXXX PKN pod B1 v 1/8, B6 v 1/16 EKN parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 1130 m2, v kat. úz. H. X., ktorú nadobudla O. S., rod. O., nar. X.X.XXXX. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo účinky právoplatného uznesenia dňa 20.12.2008.

Z pozemno-knižnej vložky č. XX kat. úz. H. (č.l. 33) súd zistil, že v časti A pozemno-knižnej vložky - majetková podstata pod m.č. je vedená parc. č. XXXX roľa na E. a v časti B vlastníctvo je uvedené pod radovým číslom 19: došlo 10. novembra 1942, čd. XXXX, na 1 parcelu M. E., rod. X., B18, podľa darujúcej zmluve danej v Čadci dňa 31. septembra 1942 vkladá sa vlastnícke právo V. O. (žen. s M. E.).

Súd vo veci vykonal v dňoch 28.1.2011, 4.5.2011, 12.7.2013 a 18.9.2013 pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov v rade 1/ a 2/, výsluchom odporcov v rade 1/, 2/,3/, výsluchom svedkov D. I., I. U., S. H., V. Q. a S. K., listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi v konaní a zistil nasledovný skutkový stav:

Na pojednávaní konanom dňa 28.1.2011 navrhovatelia zotrvali na návrhu na začatie konania, poukázali na naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, nakoľko chcú zosúladiť evidenčný stav v katastri nehnuteľnosti so stavom skutočným, pretože navrhovatelia sú skutočnými vlastníkmi, ktorých vlastnícke právo k sporným pozemkom nadobudli titulom vydržania, keď ich už právni predchodcovia pokojne a nerušene užívali, v užívaní ich nikto nerušil. V dávnej minulosti v r. 1933 Z. E. a jeho manželka M. E. uzatvorili handlovnú zmluvu - zámennú zmluvu s I. P., na základe ktorej I. P. nadobudol do vlastníctva sporné pozemky. I. P. na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 8.3.1941 tieto sporné pozemky odpredal Y. Q. a jeho manželke Z. Q., ktorí tieto pozemky darovali ústnou zmluvou v r. 1961 svojmu synovi V. Q. a následne tento v r. 1968 ústnou zmluvou daroval uvedené pozemky svojmu zaťovi a dcére - navrhovateľke 2/ O. P..

Navrhovateľ 1/ uviedol, že jeho svokor má už 85 rokov a vzhľadom na to, že sa o neho navrhovatelia starajú, povedal, že im ten pozemok daruje. Navrhovateľ bol za tým účelom za notárkou, ktorá ho usmernila tak, že je potrebné vyhotoviť geometrický plán, vyhotoviť osvedčenie, vybrať majetkovú podstatu z PK. Navrhovateľ bol za odporcami, ktorí mu však pozemky nepodpísali. Odporkyňa 1/ mu pozemok podpísala. Svokor teda navrhovateľom ten pozemok sľúbil, aby si ho preniesli na seba, bolo to asi dva roky pred začatím konania, navrhovatelia čakali, kým sa skončí dedičské konanie po O. V., otcovi odporkyne 3/ a odporcu 2/. Vzhľadom na to, že docent p. Z. I. bol tiež dedičom po V. O., boli navrhovatelia za ním. O. Z. ten pozemok navrhovateľovi podpísal na tlačivo, ktoré mal od notárky. Notárka oznámila navrhovateľovi, že musí ale počkať na odporcov, ktorým práve prebiehalo dedičské konanie. S docentom Z. bol dohodnutý, že potom s ním pôjde za odporcami. Následne však v priebehu dedičského konania zomrel docent Z. a po ňom dedila odporkyňa 1/ MUDr. O. I.. Navrhovateľ 1/ bol následne s odporcom 2/ za odporkyňou 3/, vyzeralo to tak, že budú súhlasiť s tým, aby boli pozemky prevedené na navrhovateľov, resp. aby sa za tým účelom urobili úkony, odporkyňa 3/ však povedala, že má syna na geodézii a že si to nechá preveriť. Navrhovateľ následne odporcu 2/ ešte telefonicky oslovil, upozornil ho, že v prípade, že sa nedohodnú, bude navrhovateľ riešiť túto záležitosť cestou súdu, on mu však ironicky povedal, že tak potom sa stretnú na súde.
Navrhovateľ 1/ je obyvateľom H. X. od narodenia (1945), v r. 1967 sa oženil s navrhovateľkou 2/, začali bývať v ich chalupe a navrhovateľ 1/ v podstate už od r. 1967 na tom pozemku pracoval. Ten pozemok bol rozdelený na dve časti, v hornej bola planá zem, v dolnej časti pozemku bola skala, preto sa nedal užívať na nič iné, len na kosenie trávy. Časť pozemku obrábali, pestovali zemiaky, obilie a iné plodiny. V takomto stave to bolo aj v r. 1967, keď začal na tom pozemku pracovať. Navrhovateľovi 1/ je známe vzhľadom na to, že jeho starí rodičia mali neďaleko tohto pozemku pozemok, na ktorom navrhovateľ ako dieťa pásol kravy, a to od jeho ôsmich až desiatich rokov, že pozemok, ku ktorému sa domáha určenia vlastníckeho práva, užívali starí rodičia navrhovateľky 2/, Q., ktorých na tomto pozemku vídaval. Nevidel tam iné osoby, okrem ľudí z rodiny, ktorí im pomáhali. Spôsob užívania pozemku sa teda nikdy nezmenil, pozemok je užívaný tak, že v hornej časti je tráva, v dolnej časti pestovali rôzne plodiny, ale posledných päť rokov už je aj v dolnej časti pozemku tráva. Keďže pozemok nie je vysporiadaný, nechali ho navrhovatelia zarásť trávou. Pozemok je posledným záhonom v intraviláne, je od domu navrhovateľov vzdialený vzdušnou čiarou 300-400 m. Navrhovatelia si potom postavili rodinný dom na inom pozemku.

Navrhovateľka 2/ uviedla, že na tej roli pracovala už ako dieťa, aj ju na tú roľu ako dieťa nosili, keďže rodičia tam stále pracovali. Vie z rozprávania, že na roli spadla do brázdy a kôň pred ňou zastavil. Na roli predtým pracovala jej stará mama Z. Q.. Odporcovia nikdy na tom záhone neboli, ani im nebolo známe, kde ten záhon je. Navrhovateľka 2/ sa stále stará o svojho otca.

Odporkyňa 1/ MUDr. O. I., rod. Z., uviedla, že jej otec bol vnukom Z. E. a M. E.. Odporkyňa 1/ podpísala navrhovateľom tento pozemok vzhľadom na to, že jej otec ho podpísal navrhovateľom v r. 2007 v júli, bol dovtedy zapísaný ako vlastník týchto pozemkov. Odporkyňa 1/ nemala o týchto skutočnostiach žiadnu vedomosť, ona podpísala pozemok navrhovateľom len z dôvodu, že v podstate potvrdila vôľu svojho otca. Je jej známa približne lokalita, kde sa pozemok nachádza, ale nie je jej známe, o ktorý pozemok sa konkrétne jedná.

Odporca 2/ O. O. uviedol, že musí uviesť na pravú mieru tvrdenia navrhovateľov, keďže profesor Z. nie je dedič po V. O., ale po M. a Z. E.. V. O. je vo vzťahu ku M. E. a Z. E. zať. Manželka V. O. sa volala M. O., rod. E., tiež už nežije. Profesor I. Z. je nevlastný brat odporcu 2/. I. Z. zabezpečoval dedičské konanie po Z. E.. Pri tej príležitosti im potvrdil, že je tam dedičstvo po V. O., povedal, že on na to nemá právo, aby si to preniesli oni ako O.. Asi v r. 2005 hovoril odporcovi 2/ bývalý sused z V. O. G., ktorý sa potom oženil do H. X., že majú niekde v horách nejaké pozemky, aby sa o to odporca 2/ zaujímal. On mal o tom vedomosti zrejme preto, že asi pracoval v lesoch. Odporca 2/ si asi po roku dal žiadosť o prejednanie novoobjaveného majetku. Následne to bolo zo súdu v Žiline poslané na súd do Čadce, odtiaľ to bolo poslané k notárovi, kde na základe tohto konania sa odporcovia stali vlastníkmi pozemku. V tom rozhodnutí o dedičstve je poznačené, že v r. 1942 boli tieto pozemky prenesené na V. O.. Odporcovia sa stretli s navrhovateľkou 2/ na pohrebe ďalšej rodiny, kedy navrhovateľka 2/ oslovila odporcu 2/ s požiadavkou, aby im tento pozemok podpísali, vyhrážala sa súdom. Odporca 2/ sa dozvedel, kde sa tieto pozemky nachádzajú, asi v r. 2005. Je mu približne známe, kde sa pozemky nachádzajú. Popiera nárok navrhovateľov z toho dôvodu, že pokiaľ navrhovatelia tvrdia, že v r. 1933 bola handlovná zmluva, v r. 1942 to však starí rodičia M. E. a Z. E. darovali jeho otcovi V. O. ako svojmu zaťovi. Odporcovi 2/

nie je známe, kto pozemok užíva a akým spôsobom je užívaný. Navrhovateľ mu dával raz 1.000,- Sk, raz 3.000, Sk, raz fľašu, odporca 2/ nesúhlasil.

Odporkyňa 3/ O. S., uviedla, že nemá žiadnu rodinu na geodézii. Navrhovateľ za ňou prišiel aj s jej bratom - odporcom 2/, povedal, že má sesternicu notárku, mal už pripravené papiere na podpis. Odporkyňa 3/ je dcéra po V. O.. Stará mama M. E. rod. O. darovala svojmu zaťovi, teda otcovi odporkyne 3/ V. O. sporný pozemok. Až potom, keď odporca 2/ podal do Turzovky k notárovi žiadosť, sa dozvedeli, že dedia nejaký pozemok. Z. E. zomrel v r. XXXX a otec odporkyne 3/ v r. XXXX. Prečo teda svokor navrhovateľa 1/ a otec navrhovateľky 2/ p. Q., ktorý ešte žije, nešiel za jej otcom, keď tvrdil, že si niečo vymenil s E.. Ten pozemok bol celý E.. Odporkyňa 3/ približne vie, kde sa pozemky, ktoré sú predmetom konania, nachádzajú, ale nikdy tam nebola. Nikto z rodiny odporkyne 3/ na tých pozemkoch nebol.

Navrhovateľ 1/ uviedol, že podľa handlovnej zmluvy dal Z. E. a jeho manželka I. P. na E. rolu nad W., I. P. si ju následne nepreviedol a odsťahoval sa kdesi ku J. na O.. Keďže sa I. P. sťahoval preč, tak tieto predával parcely, ktoré sú na prvej strane kúpno-predajnej zmluvy (č.l. 6). Navrhovateľ 1/ poukázal na poznámku uvedenú na druhej strane kúpno-predajnej zmluvy, kde je poznamenané, že odpredávatelia, teda I. P. a manželka M. P. večite uzavreli handel s Z. E. a jeho manželkou podľa zmluvy písomne zo dňa 23.2.1933 uzavretej ohľadom štyroch horných záhonov z roli G., za ktoré dostali od Z. E. a manž. jeden väčší orný záhon na E. nad W., ktorý záhon sa teda tiež odpredáva kupiteľom s tým, že si môžu pozemno-knižný stav s Z. E. a manželkou usporiadať bez každého ďalšieho súhlasu odpredávateľov. Podľa názoru navrhovateľa 1/ je toto ten hlavný doklad preukazujúci, že tento záhon patrí im.

Z pozemno-knižnej vložky č. XX, kat. úz. X. nad H. súd zistil, že pod radovým číslom XX je uvedená parc. č. XXXX, roľa na E.. Podľa osvedčenia daného v Čadci dňa 29. júla 1932 bolo vložené právo vlastníctva manželom Z. E. a M. E., rod. X.. Dňa 10.11.1942 Čd 3019 na 1 podielu M. E., rod. X. podľa darujúcej zmluvy danej v Čadci dňa 21. septembra 1942 bolo vložené vlastnícke právo V. O. (žen. s M. E.).

Z pozemno-knižnej vložky č. XXX pre kat. X. nad H. súd zistil, že ohľadom pozemno-knižnej parcely č. XXXX roľa na E. bol vykonaný 10. novembra 1942 pod Čd 3019 zápis na 1 podielu M. E., rod. X. podľa darujúcej zmluvy danej v Čadci dňa 21. septembra 1942 pre V. O..

Z Darujúcej zmluvy Čd 3018/42 uzatvorenej medzi M. E., rod. X. ako darovateľkou a V. O. ako obdarovaným dňa 21.9.1942 súd zistil, že predmetom zmluvy sú nehnuteľnosti v pozemno-knižnom protokole obce č. 60 A.I.r.č.1-25 pod B7/b; tamtiež č.71.A.I.r.č.2-27, 32-35,37 pod B18; tamtiež č.165. A.I.r.č.2-7,12-17,19-25,27 pod B13/b; tamtiež č.335.A.I.r.č.1-7 pod B10/b; tamtiež č.341.A.I.r.č.1-7 pod B1 a tamtiež č.518.A.I.r.č. pod B9/b na jej meno, uznesenie č.4044/1913, č, 2914/1921 a č.4426/1932 titulom kúpy po I. E. a manželke a S. X. a manželke. Písaného - prípadne i tu omylom vynechaného celého majetku jej úžitkové a vlastníckym právom prináležajúceho 1 čiastku horemenovanému obdarovanému v cene 10.000,- Sk.

Súd vykonal dňa 4.5.2011 pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľa v rade 2/ a odporcu v rade 1/, neúčasť navrhovateľky v rade 2/ na pojednávaní ospravedlnil navrhovateľ v rade 1/. Na pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov D.W., I. U., S. H., V. Q. a S. K..

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že z kúpno-predajnej zmluvy č. 3019/42 uzatvorenej medzi M. E. a V. O. rovnako nie je zrejmé, ktorú nehnuteľnosť by mal podľa tejto zmluvy dostať do vlastníctva V. O.. Zotrvala na podanom návrhu, podľa ktorého uvedenú nehnuteľnosť nadobudli do vlastníctva na základe právneho titulu vydržania a z dôvodov tak, ako sú uvedené v návrhu na začatie konania. Teda nehnuteľnosť si Z. E. a jeho manželka M. E. titulom reálnej deľby a zámenných zmlúv podľa obyčajového práva, ktoré platilo na území SR do r. 1950, zamenili handlovnou zmluvou, podľa ktorej nadobudol túto nehnuteľnosť I. P., ktorý ju následne kúpno-predajnou zmluvou previedol spolu s jeho manželkou na Y. Q. a jeho manželku Z. Q., ktorí ju následne ústnou zmluvou previedli na svojho syna V. Q. a ten túto nehnuteľnosť zvanú Na horách ústnou zmluvou daroval svojmu zaťovi a dcére - navrhovateľom 1/ a 2/. Čiže navrhovatelia 1/ a 2/ splnili všetky zákonné podmienky, ktoré sa vyžadujú pre nadobudnutie vlastníckeho práva titulom vydržania, a to preukázanie dobromyseľnosti, že tieto nehnuteľnosti užívali pokojne, nerušene po zákonom stanovenú dobu, v tomto užívaní ich nikto nerušil a nikto si nerobil vlastnícke nároky k týmto nehnuteľnostiam. V minulosti za účinnosti obyčajového práva do roku 1950 bolo povinnosťou na nadobudnutie vlastníckeho práva zápis do pozemkovej knihy,

avšak výnimku z tohto pravidla tvorilo iba nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe vydržania alebo dedenia.

Svedkyňa S. H. na pojednávaní vypovedala, že má 72 rokov a na tom záhone robili vždy len Q., a to V. Q., to je svokor navrhovateľa 1/, ktorý je od svedkyne starší o 10-15 rokov, ešte žije. Svedkyni nie je známe, kto užíval roľu pred V. Q.. Myslí si, že starší svedkovia to budú vedieť. Odporcov tam nikdy nevidela. Svedkyňa ten záhon presne pozná, býva niže neho, volá sa J.. Navrhovateľov pozná, sú to susedia, bývajú niže svedkyne. O odporcoch vie, že sú z V. a ich rodičia bývali v X.. Rada by bola, keby žil Z., ten by to bol uviedol na pravú mieru. To bol spravodlivý človek, keď mali rozpory v rodine, on ich prišiel vyriešiť. On by povedal, že to nikdy neužívali Z..

Svedkyňa V. Q., v rodinnom pomere k navrhovateľovi (manžel svedkyne a svokor navrhovateľa 1/ boli bratia) uviedla, že býva v X. a pozná situáciu okolo rolí navrhovateľa. Nepozná odporcov 2/ a 3/. V r. 1953 prišla ako nevesta ku Q.. Oni tam mali ten záhon a mužovi rodičia Y. Q. a Z. Q., rod. P. hovorili, že to kúpili od I. P.. Mali aj kúpno-predajnú zmluvu. Keď už boli rodičia starší, tak svojmu synovi V. dali horný záhon a mužovi svedkyne dali dolný záhon, ktorý mal názov „Na E.“. Ten záhon teda užívali Y. Q. a Z. Q., spoločne to obrábali a potom, keď sa to rozdelilo, V. Q. si robil na svojom a svedkyňa a manžel M. Q. na svojom. K rozdeleniu záhonov došlo asi pred 20 rokmi.

Svedkyňa S. K., bez pomeru k účastníkom, (navrhovateľa pozná len z videnia, prítomných odporcov 2/ a 3 / nepozná, nikdy ich nevidela) uviedla, že naproti tomu záhonu, ktorý je predmetom konania, mala svedkyňa záhon, svedkyňa to pozná od malého decka, oni kopali na svojom a svedkyňa na svojom. Svedkyňa na tom záhone nikdy iného nevidela, ako deda Q., volal sa asi Y.. Potom tam videla jeho syna V. a ešte vnučku O. Q., potom sa vydala za P.. Cudzieho tam nevidela. Svedkyňa má 76 rokov a teraz je strašné, aby o ten záhon prišli. Ten záhon sa volá Na E..

Svedkyňa D. I., suseda navrhovateľa, uviedla, že navrhovateľ 1/ pán P. má vedľa nej záhradu a je jej známe, že si chce tento pozemok - roľu s názvom „Na E.“ preniesť. Svedkyňa má vedľa postavenú chalupu, susedí s nimi. Svedkyňa začali stavať v r. 1969 a odvtedy jej je známe, že to navrhovateľ a jeho svokor užívali, chodili tam. Svedkyňa na tom pozemku nevidela nikdy nikoho iného.

Svedok I. U., v pomere k navrhovateľovi (chodili spolu do ZŠ, potom sa kamarátili) uviedol, že je z tej istej dediny ako navrhovateľ, susedia nie sú. N. bolo známe, že predmetom konania je záhon, volá sa „Na E.“. Svedok býva v X. od narodenia, vo vzdialenosti od záhonu asi 2 km. Jeho otec má vedľa záhon, na ktorý chodil svedok dlhé roky pracovať a je to doposiaľ svedkove. Starý pán E. bol jeho sused tam, kde svedok býva. Pána E. na tomto záhone nikdy robiť nevidel. Svedok tam stále videl robiť Q.. Pracovala ešte na záhone O., jeho dcéra, pán Q. mal ešte bratov, tí mu tiež vypomáhali. Pán E. ani jeho manželka nežijú.

Odporkyňa 3/ uviedla, že jej je známe, že sa jedná o role, ktoré sa nachádzajú poza cestu nad kostolom.

Navrhovateľ 1/ poprel, že by sa pozemky, ktoré sú predmetom konania, nachádzali nad kostolom.

Odporca 2/ uviedol, že role sú niekde pri družstve, zhruba v tých miestach pri JRD, čo bolo kedysi.

Zo strany Obce H. X. bola súdu zaslaná prefotená časť pozemkovej mapy v H. X.. Zároveň obec podala súdu správu, že podľa prefotenej pozemkovej mapy pozemky parc. č. PK XXXX a XXXX, vedené v PK vložkách č. XX, XXX a č. XX, sú totožné s roľami na E..
Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú zo zaslanej pozemkovej mapy (č.l. 92), na ktorej je uvedený miestny názov „E.“.

Odporkyňa v rade 1/ sa vyjadrila v konaní podaním doručeným súdu 10.11.2011 (č.l. 110 spisu), že jej otec prof. Ing. I. Z., DrSc. ako pôvodný vlastník parc. č. XXXX/X a XXXX/X svojím podpisom dňa 24.7.2007 potvrdil, že nemá žiadne výhrady k vzniku vlastníckeho práva pre O. P. a jeho manželku O.. Odporkyňa v rade 3/ po jeho smrti ako dedička týchto nehnuteľností jeho súhlas len potvrdila a nemá viac čo dodať k danej záležitosti.

Súd vo veci vykonal dňa 12.7.2013 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov a odporcov.

Právny zástupca navrhovateľov poukázal na obyčajové právo platné na Slovensku do konca roku 1950, kde pokiaľ ide o predmetnú handlovnú zmluvu, treba ju chápať ako zámennú zmluvu v zmysle rozhodnutia 911 z roku 1932 bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky, podľa ktorého o zámene účastníkov, čo sa týka pozemkov, treba vidieť dohodu nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva. Je nepochybné, že tieto zámeny, držbu, ani vlastnícke právo I. P. a jeho manželky a následne ďalších právnych nástupcov nespochybňoval. Samotní odporcovia v rade 2/ a 3/ sa vyjadrili, že ani nevedia, kde sa tieto pozemky nachádzajú, či tieto pozemky neužívali oni alebo ich právni predchodcovia. Dal do pozornosti súdu, či je vôbec možné, aby niekto, pokiaľ za takéto desaťročia bol vlastníkom predmetných pozemkov, ani nevedel, kde sa pozemky nachádzajú a vôbec sa o ne nezaujímal a trpel, aby mu ich užíval niekto iný, čo je jasný dôkaz o tom, že predmetné pozemky museli byť predmetom handlovnej, teda zámennej zmluvy, a teda že ich získali právni predchodcovia navrhovateľov od I. P. a jeho manželky a následne až po navrhovateľov. Z týchto dôkazov je nepochybné, že predmetné pozemky nadobudli navrhovatelia, ich právni predchodcovia podľa obyčajového práva a následne navrhovatelia titulom vydržania v zmysle § 134 a nasledujúceho OZ.

Navrhovateľ uviedol, že pozemky sa nachádzajú na E. nad W., smerom na X., na východ, asi 400 metrov od hlavnej cesty, vlastne v blízkosti posledného domu, ktoré domy boli postavené v 60-tych rokoch. V 30-tych, 40-tych rokoch boli tieto role vzdialené od vtedy posledných stávajúcich domov v dedine asi 300 metrov. Odporcovia 2/ a 3/ si vzhľadom na ich vek nemôžu pamätať, akým spôsobom došlo k zámene pozemkov, keďže k zámene došlo v roku 1933. Navrhovatelia ten záhon už dávno užívali. Z. E. zomrel v roku 1975 a M. E. v roku 1972. F. E., vydatá G., dcéra Z. E. už dávno užíva pozemky na roli G., kde má postavený dom, a práve táto roľa bola zamenená handlovnou zmluvou tak, že túto roľu nadobudol Z. E. od I. P. a ako zámenu mu dal práve parcelu na E..

Navrhovateľ 1/ súdu predložil vyjadrenie zo dňa 24.7.2007 k vydaniu osvedčenia o nadobudnutí vlastníctva vydržaním, z ktorého súd zistil, že podpísaný Ing. Z. I., č. XXX, V., nar. XX.XX.XXXX vyhlásil, že nemá žiadne výhrady k vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v k. ú. H. X., parc. č. U. XXXX/X, záhrada o výmere 1944 m2 a CKN č. XXXX/X, záhrada o výmere 9 m2 vlastníkov O. P. a manželka O., rod. Q., obaja bytom H. X. XXX a súhlasí s vydaním osvedčenia o ich vlastníctve k uvedeným nehnuteľnostiam. Toto vyhlásenie robí ako dotknutý vlastník po nebohom Z. E. a M., rod. X..
Na vyjadrení je nečitateľný podpis. Odporkyňa 1/ potvrdila, že sa jedná o podpis jej otca prof. Ing. I. Z..

Navrhovateľka 2/ uviedla, že záhon je ohradený pletivom, oni si tam nasadili stromy, tie sú tam už asi 50 rokov. Pokiaľ mal odporcovi 2/ O. G. povedať niečo o pozemkoch, O. G. je však z V. a prisťahoval sa do H. X. niekedy v roku 1970 alebo 1969. On vôbec nič nevie o pozemkoch, pracoval síce v štátnych lesoch, takže mohol mu povedať, že má niekde nejaké hory, ale o pozemkoch nevedel vôbec nič.

Odporkyňa 3/ súdu predložila výpis z LV č. XXXX zo dňa 14.3.2011, podľa ktorého parcela č. XXXX má výmeru 981 m2, pričom na LV č. XXXX zo dňa 28.5.2009 má táto parcela výmeru XXXX m2. Uviedla, že jej nie je známe, z akého dôvodu sa tieto pozemky takýmto spôsobom zmenšili.

Na pojednávaní predložili odporcovia výpis z LV č. XXXX zo dňa 28.5.2009 a 14.3.2011, pričom súd zistil, že na LV s dátumom vyhotovenia 28.5.2009 je uvedená výmera parc. KN - E č. XXXX 1130 m2 a na LV č. XXXX zo dňa 14.3.2011 je výmera tejto parcely uvedená 980 m2. Preto súd vyzval Správu katastra Kysucké Nové Mesto na vyjadrenie, z akého dôvodu došlo na LV k zmene výmery u parcely EKN XXXX. Správa katastra súdu doručila protokol o oprave chyby v katastrálnom operáte č. X-54/09 zo dňa 17.7.2009 v kat. úz. H. X., z ktorého súd zistil, že správa katastra vykonala opravu údajov katastra nehnuteľnosti neformálnym spôsobom v kat. úz. H. X. tak, že v súbore popisných informácii zmenila pôvodný údaj pri parc. KN E XXXX o výmere 1130 m2 na opravený údaj 981 m2 a pôvodný údaj pri parcele KNE XXXX o výmere 974 m2 na opravený údaj 972 m2 s odôvodnením, že nakoľko pri

vyhotovovaní GP č. 57/2006 vyhotoviteľ I. S. zameral skutočný stav parciel, predchádza bežná údržba opravy výmer v porovnaní s predchádzajúcim stavom.

Súd o návrhu navrhovateľov rozhodol rozsudkom zo dňa 18.09.2013 tak, že zamietol návrh navrhovateľov, ktorí sa domáhali, aby súd určil, že predmetné pozemky patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej v texte len BSM) s poukazom na ust. § 143 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase darovania týchto parciel, podľa ktorého je v BSM všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom. Zo znenia zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ podľa tvrdenia navrhovateľov im V. Q. pozemky parc. č. KN E č. XXXX a KN E č. XXXX daroval, nemohli navrhovatelia tieto pozemky nadobudnúť do BSM, ale len do podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ sa teda navrhovatelia domáhali určenia, že sporné pozemky patria do ich BSM, takémuto návrhu súd vyhovieť nemohol.

Krajský súd Žilina ako súd odvolací uznesením č.k. 9Co/425/2014-2016 zo dňa 21.08.2014 rozsudok Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom, že ako konštatovali navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolaní proti rozsudku, ustanovenie § 143 OZ nebráni tomu, aby manželia mohli byť obdarovaní treťou osobou spoločne. Takto nadobudnuté veci potom patria do BSM manželov. Ustanovenie § 143 OZ vylučuje z BSM veci, ktoré nadobudne len jeden z manželov darom od tretej osoby a takto nadobudnutá vec potom nie je predmetom BSM. Keďže prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal z iného právneho názoru, musel odvolací súd jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní mal prvostupňový súd vec opätovne prejednať a skúmať splnenie ďalších podmienok potrebných pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním zo strany navrhovateľov, či na základe takéhoto titulu mohli vstúpiť, resp. vstúpili do držby, či takáto držba je držbou dobromyseľnou a či teda nadobudli vlastnícke právo vydržaním, kedy sa tak stalo a na základe akého právneho predpisu.

Na pojednávaní vykonanom dňa 18.03.2015 navrhovatelia zotrvali na návrhu na začatie konania v celom rozsahu. Navrhovateľka 2/ uviedla, že pozemok bol zo strany ich rodičov a starých rodičov užívaný viac ako 80 rokov a nikto sa oň nezaujímal.

Odporcovia na pojednávaní zotrvali na všetkých doterajších tvrdeniach. Právny zástupca navrhovateľov v rámci záverečnej reči uviedol, že samotní odporcovia potvrdili, že pozemky nikdy neužívali a o tieto sa začali vlastne zaujímať až po podaní žaloby na súde. S poukazom na ustanovenie § 134 OZ teda navrhovatelia v 1/ a 2/ nadobudli tieto pozemky do bezpodielového spoluvlastníctva.

Podľa ust. § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, (ďalej len O.s.p.), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa ust. § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 134 ods. 1 OZ oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov a ak ide o hnuteľnosť, a po dobu desiatich rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia do doby podľa ods. 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa ust. § 868 OZ pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa ust. § 40 ods. 1 zákona č. 141/1950 Zb. (ďalej len SOZ) písomná forma je potrebná pri právnych úkonoch o právach k nehnuteľnostiam, okrem ak ide o nájom rodinného domčeka alebo inej podobnej

stavby alebo len časti budovy. To isté platí pri majetkových právnych úkonoch medzi manželmi, pokiaľ nejde len o obvyklé darovania primerané ich zárobkovým a majetkovým pomerom. Písomná forma je ďalej potrebná pri právnych úkonoch, pre ktoré zákon osobitne predpisuje písomnú formu.

Podľa ust § 36 ods. 1 SOZ neplatný je právny úkon, ktorý sa prieči zákonu alebo všeobecnému záujmu.

Podľa ust § 115 SOZ vydržaním možno nadobudnúť vlastnícke právo, ak nejde o nescudziteľné veci, ktoré sú v socialistickom vlastníctve.

Podľa ust. § 116 ods. 1 SOZ vlastnícke právo k hnuteľnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnene (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

Podľa ust. § 145 ods. 1 SOZ ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.

Podľa ust. § 145 ods. 2 SOZ v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa ust. § 566 ods. 1 SOZ lehota, ktorá začala bežať pred 1.januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1.januára 1951; ak určuje dlhšiu lehotu, uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať.

Podľa ust. § 566 ods. 2 SOZ to isté platí o vydržacej a premlčacej dobe.

Podľa ust. § 865 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka - prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 1983 (zákon č. 131/1982 Zb.) do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

Podľa ust. § 872 ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka - prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 1989 (zákon č. 188/1988 Zb.) ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrhu vyhovel a určil, že nehnuteľnosti v kat. úz. H. X., a to parcely č. KN C XXXX/X záhrady o výmere 1044 m2 a KN C č. XXXX/X o výmere 9 m2 podľa geometrického plánu č. 30604974-57/06, ktorý vyhotovil Geoservis Mihalda v Žiline, a ktorý bol úradne overený Správou katastra v Kysuckom Novom Meste 16.1.2007 pod č. 11/2007, ktoré sú totožné s parcelami KN E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX a KN E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX, patria do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov v rade 1/ O. P. a navrhovateľky v rade 2/ O. P., rod. Q..

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Navrhovatelia sa v tomto konaní domáhali určenia vlastníckeho práva k pozemkom, preto súd v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. skúmal, či na takomto určení existuje naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem je daný hlavne tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa, alebo kde by sa bez tohto určenie jeho právne postavenie stalo neistým. Pokiaľ nie je naliehavý právny záujem daný, nemôže byť žaloba z tohto dôvodu opodstatnená. Keďže na LV č. XXXX na parc. KN E č. XXXX sú ako vlastníci zapísaní odporkyňa v 3/ rade v podiele 3/16 a odporkyňa v 1/ rade v podiele 13/16 a na LV č. XXXX na parc. KN E č. XXXX sú ako vlastníci zapísaní odporca v 2/ rade v podiele 1 a odporkyňa v 1/

rade v podiele 3 a odporcovia v 2/ a 3/ rade odmietajú dobrovoľne uznať vlastnícke právo navrhovateľov k sporným parcelám, spochybňujú tak vlastnícke právo navrhovateľov, v dôsledku čoho navrhovatelia nemôžu usporiadať svoj vzťah k pozemkom mimosúdne, naliehavý právny záujem je daný. Stav právnej neistoty medzi účastníkmi existuje, pretože navrhovatelia v rade 1/ a 2/ a odporcovia v rade 2/ a 3/ tvrdia, že sú vlastníkmi predmetných nehnuteľností.

Súd skúmal, či boli splnené podmienky pre vydržanie nehnuteľností podľa ust. § 134 ods. 1 OZ v platnom znení. Dospel k záveru, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ splnili všetky podmienky, ktoré zákon ukladá k tomu, aby nadobudli vlastnícke právo titulom vydržania.

Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona pri splnení zákonom požadovaných predpokladov, teda musí sa jednať o spôsobilý predmet vydržania, držba musí byť oprávnená a nepretržitá. Výsledkom splnenia všetkých zákonom požadovaných predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva k veci vydržiteľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby. Keďže tento právny následok nastáva priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu konštitutívne rozhodnutie štátneho orgánu. Predpokladom vydržania práva je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera držiteľa musí byť v danej veci posudzovaná i z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu od každého subjektu práva požadovať, mal, alebo mohol by mať pochybnosti, že užíva aj pozemok, ktorého vlastníctvo nenadobudol. Pokiaľ sa nadobúdateľ nehnuteľnosti chopí na základe právnej skutočnosti spôsobilej k nadobudnutiu vlastníckeho práva držby pozemku, na ktorú sa táto právna skutočnosť nevzťahuje, môže byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom aj tejto parcely. Oprávnená držba sa nemusí opierať o nadobúdací titul, môže ísť aj o domnelý právny dôvod, teda o prípad, kedy je držiteľ so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že tu taký titul je, hoci v skutočnosti tomu tak nie je. Dobrá viera je psychický stav držiteľa, taký držiteľ sa domnieva, že mu vykonávané právo patrí, hoci tomu tak v skutočnosti nie je. Dobrá viera musí byť podložená konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno súdiť, že toto presvedčenie držiteľa je opodstatnené. Okolnosti, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú spravidla okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva a svedčiace o poctivosti nadobudnutia, teda tzv. titulu uchopenia sa držby, ktorým môže byť napríklad aj existencia zmluvy, ktorá je pre určitú vadu neplatná. Povinnosť tvrdiť a preukázať tieto skutočnosti pritom zaťažuje toho, kto tvrdí, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním. Pretože dobrú vieru je potrebné hodnotiť objektívne, pričom kritériom je, ako by vec posúdil priemerný človek pri zachovaní obvyklej opatrnosti, nemožno dospieť k záveru, že za rovnakej situácie by jedna osoba bola v takto kvalifikovanej dobrej viere a druhá nie. Pritom však je potrebné okolnosti a z nich vyplývajúce právne dôsledky uchopenia držby skúmať u každého držiteľa zvlášť.

Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že vlastnícke právo právnych predchodcov navrhovateľov na základe Handlovnej zmluvy uzatvorenej dňa 23.2.1933 a Kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej dňa 8.3.1941 nebolo zapísané do pozemkovej knihy, bol preto dôvod skúmať nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným pozemkom titulom vydržania tak, ako to navrhovali navrhovatelia.

Súd mal preukázané z potvrdenia Obecného úradu Kysucký Lieskovec zo dňa 24.5.2011, z pripojenej pozemkovej mapy, z geometrického plánu č. č. 30604974-57/06 vyhotoveného: GEOSERVIS - MIHALDA dňa 13.12.2006, že parc. KNE č. XXXX a KNE č. XXXX vedené v PK vložkách č. XX, XXX a XX sú totožné s roľami na E.. Z vykonaného dokazovania je teda nepochybné, že parcely KNC č. XXXX/X, záhrady o výmere 1944 m2 a KNC č. XXXX/X, záhrady o výmere 9 m2, vytvorené geometrickým plánom č. 30604974-57/06 sú totožné s parc. KNE č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX a KNE č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX, ktoré parcely sú totožné s parcelami označenými miestnym názvom „Na E.“, ktoré parcely boli predmetom zámeny na základe handlovnej zmluvy zo dňa 23.2.1933, uzatvorenej medzi Z. E. a jeho manželkou M. a právnym predchodcom navrhovateľov I. P.. Nadobúdateľom rolí na E. je teda podľa handlovnej zmluvy právny predchodca navrhovateľov I. P.. Následne I. P. a jeho manželka M. P., rod. H. kúpno-predajnou zmluvou zo dňa 8.3.1941 Čd 1017/41 odpredali sporné pozemky Y. Q. a jeho manželke Z. Q., rod. P., ktorí v roku 1961 ústnou zmluvou darovali tento pozemok svojmu synovi V. Q.. Súd dospel k záveru, že prevodcovia Y. Q. a jeho manželka Z. Q. prevádzali pozemky ako svoje vlastníctvo, ktoré nadobudli vydržaním.

Handlovná zmluva bola uzatvorená dňa 23.2.1933 a Kúpnopredajná zmluva bola uzatvorená dňa 8.3.1941, teda pred vstupom do účinnosti zák. č. 141/1950 Zb., tzv. Stredného občianskeho zákonníka (ďalej len SOZ), ktorý bol účinný od 1.1.1951. Právny stav na Slovensku platný do 31.12.1950 okrem ďalších podmienok vyžadoval pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uplynutie 32-ročnej vydržacej doby. Nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam vydržaním podľa uhorského obyčajového práva však neprichádzalo do úvahy vzhľadom k ust. § 566 ods. 1 SOZ, podľa ktorého lehota, ktorá začala bežať pred 1.januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu najneskôr uplynutím tejto kratšej lehoty počítanej odo dňa 1.1.1951, čo podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia platí aj o vydržacej dobe. Súd preto vyhodnocoval aj vznik vlastníckeho práva vydržaním právnym predchodcom navrhovateľov Y. Q. a jeho manželke Z. Q. na základe Kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej dňa 8.3.1941, a to podľa príslušných ustanovení SOZ, ktorý v ust. § 115 a nasl. v spojení s ust. § 145 upravoval nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Podmienkou v prípade, že sa jednalo o nehnuteľnosť, bola jej nepretržitá oprávnená držba počas vydržacej doby v trvaní 10 rokov. Pri vydržaní držiteľ musel byť vzhľadom ku všetkých okolnostiam v dobrej viere, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť nadobúdateľa podľa Handlovnej zmluvy zo dňa 23.2.1933 I. P. a dobromyseľnosť nadobúdateľov podľa Kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej dňa 8.3.1941 Y. Q. a jeho manželky Z. Q. mal súd v konaní nesporne preukázanú. Súd dospel k záveru, že Y. Q. a jeho manželka Z. Q. nadobudli vlastnícke právo vydržaním, keďže vstúpili do držby nehnuteľností na základe Kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej dňa 8.3.1941 dobromyseľne, nehnuteľnosti užívali nepretržite a nerušene do roku 1961, vzhľadom na vyššie citované ustanovenia potom vydržacia lehota, ktorá mala začať plynúť od 23.2.1933 a podľa obyčajového práva trvala 32 rokov, uplynula dňa 1.1.1961 ako 10-ročná vydržacia doba zavedená zákonom č. 141/1950 Zb. Právni predchodcovia navrhovateľov vstupovali do držby pozemkov s vedomím, že riadne nadobúdajú vlastnícke právo k týmto pozemkom, tieto pozemky užívali nepretržite bez toho, aby im v tom ktokoľvek akýmkoľvek spôsobom bránil. Pokiaľ by aj vznikla pochybnosť o tejto okolnosti, podľa ust. § 145 ods. 2 SOZ sa v pochybnostiach predpokladá, že držba je oprávnená.

Pokiaľ teda následne Y. Q. a jeho manželka Z. Q. disponovali s týmito pozemkami tak, že ústnou darovacou zmluvou previedli ich vlastníctvo na V. Q. v roku 1961, je zrejmé, že títo prevodcovia mali platný právny titul na prevod vlastníckeho práva pozemkov.

Z vykonaného dokazovania výsluchom svedkov mal súd preukázané, že aj následne, v ďalšom období boli pozemky užívané výlučne právnymi predchodcami navrhovateľov, teda V. Q., ktorý pozemky užíval ako svoje vlastné až do roku 1968, kedy pozemky ústnou zmluvou daroval svojmu zaťovi a dcére, t.j. navrhovateľom v rade 1/ a 2/, kedy navrhovatelia vstúpili do ich užívania, odvtedy tieto pozemky nepretržite, nerušene užívajú až do súčasnosti.

Vzhľadom na nedodržanie písomnej formy darovacej zmluvy, ktorá bola potrebná podľa ust. § 40 ods. 1 SOZ, a absenciu zápisu do pozemkovej knihy, sa nejednalo podľa § 36 ods. 1 SOZ o platný právny úkon, ktorým mal V. Q. nadobudnúť vlastnícke právo k týmto pozemkom, preto súd skúmal ex offo, a aj vzhľadom na tvrdenie navrhovateľov nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním V. Q..

V. Q. začala plynúť vydržacia doba od bližšie neurčeného dňa v roku 1961 a plynula až do konca účinnosti SOZ, teda to do 31.3.1964, kedy sa plynutie vydržacej doby skončilo, keďže Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. držbu a vydržanie až do novelizácie zákonom č. 131/1982 Zb., t.j. do 1. apríla 1983 neupravoval. Až uvedená novela Občianskeho zákonníka v ust. § 132a, § 135a novo upravila ochranu držby a vydržanie s možnosťou započítania času predchádzajúcej nepretržitej držby pred 1.4.1983 s tým, že podľa intertemporálneho ust. § 865 ods. 3 OZ tento čas sa neskončil skôr než 1.4.1984.

Podľa ust. § 872 ods. 6 OZ ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku, môže si oprávnená osoba započítať čas, za ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.
Vydržať bolo možné teda iba pozemok alebo jeho časť, ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania, vlastníctvo k takémuto pozemku však nadobudol štát a občan nadobudol zo zákona právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní. Vydržacia doba teda opäť začala plynúť 1.4.1983 a uplynula najneskôr 1.4.1984, keďže navrhovateľom boli pozemky darované v roku 1968 a tieto nepretržite, nerušene a dobromyseľne užívali do 1.4.1984.

Súd mal preukázané z vykonaného dokazovania výsluchom svedkov, že právni predchodcovia navrhovateľov, vrátane V. Q., užívali od roku 1933 sporné pozemky, v minulosti označované a dodnes nazývané ako pozemky Na E., ako vlastné a v užívaní ich nikto nerušil. Od roku 1968 pozemky ako vlastné vždy užívali a užívajú až do súčasnosti aj navrhovatelia v 1/ a 2/ rade. Túto skutočnosť potvrdili i odporcovia, ktorí uvádzali, že predmetné pozemky nikdy neužívali a až v poslednej dobe sa začali zaujímať, kde sa tieto pozemky vlastne nachádzajú.

Na základe takto vykonaného dokazovania, i v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu Žilina, riadiac sa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, dospel súd k záveru, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ nadobudli vlastnícke právo k predmetným pozemkov titulom vydržania, pričom pozemky nadobudli do BSM darom od darcu V. Q. v roku 1968. Súd preto návrhu ako v celom rozsahu dôvodnému vyhovel.

Vo výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľov 1/ a 2/ a odporkyne 1/ rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko navrhovatelia 1/ a 2/ mali vo veci plný úspech, patrila by im náhrada trov konania voči odporkyni 1/, ktorá v konaní nebola úspešná. Navrhovatelia 1/ a 2/ si však voči odporkyni 1/ náhradu trov konania neuplatnili (odporkyňa 1/ s návrhom na začatie konania súhlasila, navrhovatelia však boli nútení podať návrh voči odporkyni v rade 1/ vzhľadom na nútené procesné spoločenstvo účastníkov na strane odporcov - odporkyňa 1/ je uvedená na liste vlastníctva ako spoluvlastníčka pozemkov, ku ktorým určenia vlastníckeho práva sa navrhovatelia návrhom na začatie konania domáhajú) t.j. nepodali návrh na priznanie im náhrady trov konania vo vzťahu k odporkyni 1/. S poukazom na uvedené súd navrhovateľom 1/ a 2/ voči odporkyni 1/ náhradu trov konania nepriznal.

Vo výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľov 1/ a 2/ a odporcov 2/ a 3/ rozhodol súd rovnako podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 veta prvá OSP. Nakoľko navrhovatelia 1/ a 2/ mali vo veci plný úspech, pričom voči odporcom 2/ a 3/ si náhradu trov konania uplatnili, priznal im súd náhradu trov konania voči odporcom 2/ a 3/ ako neúspešným účastníkom konania.

Navrhovatelia 1/ a 2/ si prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uplatnili v rámci vyčíslenia trov konania predloženom súdu na pojednávaní dňa 18.03.2015 náhradu trov konania titulom zaplatenia súdnych poplatkov za návrh na začatie konania a za odvolanie proti rozsudku v sume 2 á 99,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia v sume 1.022,44 eur. Náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená za 8 úkonov právnej služby, a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci zo dňa 13.01.2010;
2. písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 01.02.2010;
3. účasť na pojednávaní dňa 28.01.2011;
4. účasť na pojednávaní dňa 04.05.2011;
5. účasť na pojednávaní dňa 12.07.2013;
6. účasť na pojednávaní dňa 18.09.2013;
7. písomné podanie na súd vo veci samej - odvolanie proti rozsudku zo dňa 06.03.2014;
8. účasť na pojednávaní dňa 18.03.2015.

Súd preskúmal nárok uplatnený navrhovateľmi a po zistení, že tento bol uplatnený v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP a § 14 vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhl.“, v tejto súvislosti súd okrajovo poukazuje, že pri jeho rozhodnutí v súlade s prechodným ustanovením § 20c vyhl. vychádzal z jej znenia účinného v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby) a z uvedeného dôvodu navrhovateľom 1/ a 2/ priznal proti odporcom 2/ a 3/ právo na náhradu trov konania v sume 1.221,44 eur, a to titulom náhrady trov konania titulom zaplatenia súdnych poplatkov za návrh na začatie konania v sume 99,50 eur a za odvolanie proti rozsudku v sume 99,50 eur, celkom titulom súdnych poplatkov suma 199,- eur a titulom náhrady trov právneho zastúpenia v sume 1.022,44 eur pozostávajúcej z:

a) tarifnej odmeny a režijného paušálu advokáta za :

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci zo dňa 13.01.2010 podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 88,78 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 7,21 eur;
2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 01.02.2010 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 88,78 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 7,21 eur;
3. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 28.01.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 57,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 7,41 eur;
4. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 04.05.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 57,- eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 7,41 eur;
5. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 12.07.2013 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 60,07 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 7,81 eur;
6. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 18.09.2013 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 60,07 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 7,81 eur;
7. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - odvolanie proti rozsudku zo dňa 06.03.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 61,87 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 8,04 eur;
8. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 18.03.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhl. v sume 64,53 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. v sume 8,39 eur.

b) náhrady za stratu času za :

1. cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 28.01.2011 podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl. v sume 49,40 eur (4 začaté polhodiny á 1/60 výpočtového základu t.j. 4 x 12,35 eur = 49,40 eur);
2. cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 04.05.2011 podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl. v sume 49,40 eur (4 začaté polhodiny á 1/60 výpočtového základu t.j. 4 x 12,35 eur = 49,40 eur);
3. cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 12.07.2013 podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl. v sume 52,04 eur (4 začaté polhodiny á 1/60 výpočtového základu t.j. 4 x 13,01 eur = 52,04 eur);
4. cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 18.09.2013 podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl. v sume 52,04 eur (4 začaté polhodiny á 1/60 výpočtového základu t.j. 4 x 13,01 eur = 52,04 eur);
5. cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 18.03.2015 podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl. v sume 55,92 eur (4 začaté polhodiny á 1/60 výpočtového základu t.j. 4 x 13,98 eur = 55,92 eur).

c) náhrady DPH z:

odmien a náhrad podľa vyhl. v sume 171,64 eur, a to v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhl., nakoľko z evidencie Daňového riaditeľstva a priloženého osvedčenia o registrácii mal súd preukázané, že splnomocnený zástupca navrhovateľov je platiteľom DPH, pričom sadzba DPH je vo výške 20 %.

Súd poukazuje, že pokiaľ sčítaním vyššie uvedených položiek možno dospieť k trovám právneho zastúpenia v sume 1.029,83 eur, navrhovatelia 1/ a 2/ si uplatnili náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia len v sume 1.022,44 eur. Keďže súd je podľa ustanovenia § 153 ods. 2 OSP viazaný návrhmi účastníkov konania a tieto nemôže prekročiť, navrhovateľom bola priznaná náhrada v rozsahu uplatnenia, hoci podľa výpočtu súdu by im patrila náhrada vyššia.

Odporcovia 2/ a 3/ sú povinní nahradiť navrhovateľom 1/ a 2/ trovy konania vo výške uvedenej vo výroku tohto rozsudku na účet splnomocneného zástupcu navrhovateľov 1/ a 2/ spol. Advokátska kancelária Varmus s.r.o., a to v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého, ak advokát zastupoval

účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Žiline do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom konania.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.